

Књига пророка Данила — двадесет седми број

Још један тајни сан

Jeff Pippenger

2023-12-22

Навуходоносоров други сан означава „време краја“, када су два разреда богослужитеља позвана да дођу и истраже „умножење знања“ које је било отпечаћено 1798. године. Данило је затим такође означен као Валтасар, чиме се он поистовећује са Божјим заветним народом, јер промена имена пророчки означава заветни однос. Навуходоносор је признао да Данило има присуство Светога Духа, и на основу свог ранијег искуства с Данилом мислио је да „никаква тајна“ неће задавати Данилу тешкоће, али тајна овога сна ипак је задавала Данилу тешкоће.

О Валтазаре, старешино врача, јер знам да је дух светих богова у теби и да ти ниједна тајна не задаје муке, кажи ми виђења сна који сам видео и његово тумачење. А виђења главе моје на постељи мојој беху оваква: видех, и гле, дрво усред земље, и висина му беше велика. Дрво нарасте и ојача, и висина му досезаше до неба, и видело се до краја све земље. Лишће му беше лепо, и рода на њему много, и на њему беше хране за све; звери пољске имаху хлада под њим, и птице небеске наставаху се на гранама његовим, и од њега се хранише свако тело. Видех у виђењима главе своје на постељи својој, и гле, стражар, светац, сиђе с неба. Повика силно и рече овако: посетите дрво и окршите му гране, стресите му лишће и расејте му род; нека оду звери испод њега и птице с грана његових. Али пањ с корењем његовим оставите у земљи, и то с оковом од гвожђа и месинга, у нежној трави пољској; и нека га кваси роса небеска, и део његов нека буде са зверима у трави земаљској. Срце његово нека се измени од човечјега, и нека му се да срце звериње; и нека прође седам времена преко њега. Ова је ствар по одлуци стражара и по заповести светих, да би живи познали да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће, и поставља над њим и најнижега од људи. Овај сан видех ја, цар Навуходоносор. А ти, Валтазаре, кажи његово тумачење, јер сви мудраци царства мога не могу да ми кажу тумачење; али ти можеш, јер је дух светих богова у теби. Тада се Данило, коме беше име Валтазар, запрепасти за један час, и мисли га његове узнемирише. Цар проговори и рече: Валтазаре, нека те сан и његово тумачење не узнемирују. А Валтазар одговори и рече: господару мој, сан нека буде онима који те мрзе, а његово тумачење непријатељима твојим. Данило 4:9–19.

Данијел је „узнемирен“ сном и његовим тумачењем, јер може да разуме како би Навуходоносор могао бити увређен тим тумачењем; али када га Навуходоносор охрабри да говори, Данијел износи Навуходоносору упозорење о суду који долази. То упозорење о суду који долази симболички представља упозорење првог анђела који је дошао у време краја, 1798. године.

Тада се Данило, коме беше име Валтасар, запрепасти за један час, и његове га мисли узнемирише. Цар проговори и рече: Валтасаре, нека те не узнемирава сан ни његово тумачење. Валтасар одговори и рече: Господару мој, сан нека буде онима који те мрзе, а његово тумачење непријатељима твојим. Данило 4:19.

Данило беше „запрепашћен за један час“. „Час“ је једно од пет места на којима се реч „час“ појављује у књизи пророка Данила, и нигде се другде не налази у Старом завету. Овде он представља временски период у коме се Данило, представљајући „мудре“ који разумеју умножење знања, припрема да објави упозорење првог анђела, које најављује отварање истражног суда 22. октобра 1844. године. Данилово тумачење сна обухвата не само најаву долазећег суда, него и позив Навуходоносору да престане са грехом, што представља вечно јеванђеље првог анђела. „Час“ би се пророчки налазио у времену краја, 1798. године, када је први анђеол ступио у историју. Први анђеол је ступио у историју 1798. године, на завршетку „седам времена“ Божје освете извршене над северним царством, која су отпочела 723. године пре Христа.

Јер ово су дани освете, да се испуни све што је написано. Али тешко труднима и дојиљама у те дане! Јер ће бити велика невоља у земљи и гнев на овом народу. И пашће од оштрице мача, и биће одведени у ропство по свим народима; и Јерусалим ће незнабошци газити док се не испуне времена незнабожаца. Лука 21:22–24.

Навуходоносор је требало да живи са срцем звери за време периода Божје освете, који је био доведен на северно царство Израела, јер је Навуходоносор био цар севера. Лука тај исти период означава као „времена“ („времена незнабожаца“), у множини, када обележава крајњу тачку гажења Јерусалима.

И пашће од оштрице мача, и биће одведени у ропство по свим народима; и Јерусалим ће газити незнабошци, док се не испуне времена незнабожаца. Лука 21:24.

У књизи Откривења, време у којем су незнабошци газили светињу и војску једноставно је означено као хиљаду двеста и шездесет година, јер је тиме једноставно био наглашен период папског прогонства.

А спољашње двориште храма изостави, и не мери га; јер је предато незнабошцима; и они ће газити свети град четрдесет и два месеца. И даћу мојој двојици сведока, и они ће пророковати хиљаду двеста и шездесет дана, обучени у кострет. Откривење 11:2, 3.

Порука упозорења коју је Данило упутио Навуходоносору представља упозорење о суду који долази. Долазак те поруке упозорења симболички је смештен у 1798. годину, када је први анђеол дошао да упозори на приближавање истражног суда. Проречени суд над Навуходоносором догодио се при другој употреби речи „час“ у четвртој поглављу.

Све то дође на цара Навуходоносора. А по истеку дванаест месеци ходаше по дворцу царства вавилонскога. Цар проговори и рече: Није ли ово велики Вавилон, који ја сазидах за дом царства силом своје моћи и на славу свога величанства? Док још беше та реч у царевим устима, сиђе глас с неба, говорећи: Теби се казује, царе Навуходоносоре:

царство је отишло од тебе. И отераће те од људи, и стан твој биће са зверима пољским; травом ће те хранити као волове, и седам времена проћи ће преко тебе, докле не познаш да Вишњи влада царством људским и даје га коме хоће. У исти час испуни се то на Навуходоносору: и би отеран од људи, и јеђаше траву као волови, и тело му се квасило росом небеском, док му коса не нарасте као орлово перје и нокти као птичије канце. Данило 4:28–33.

Суд који је био проречен дошао је управо у оном „часу“ када је Навуходоносор уздигао своје срце на гордост. Истражни суд који је био проречен дошао је када је отпочео „час“ Божјег истражног суда.

„час“ Божјег суда 22. октобра 1844. године произвео је две класе богопоклоника, представљене као „мудри“ и „безбожни“ у дванаестом поглављу Књиге пророка Данила, а које су такође представљене као „мудре“ или „луде“ у причи о десет девојака, и које су такође представљене као они који су оправдани вером у другом поглављу Књиге пророка Авакума, насупрот онима који су испољили исти карактер какав је имао Навуходоносор у „час“ када је дошао његов суд.

Гле, душа његова која се узноси није права у њему; али праведник ће од вере своје живети. Авакум 2:4.

Две групе у свакој од три линије испољиле су се када је наступио „час“ његовог суда 22. октобра 1844. године, што представља Навуходоносоров „час“ суда. Година 1798. била је завршетак „првог“ негодовања од „седам времена“, када је папство престало да напредује, јер му је била нанесена смртоносна рана.

И цар ће чинити по својој вољи; и уздићи ће се, и узвеличаће себе изнад свакога бога, и говориће чудесне ствари против Бога над боговима, и напредоваће док се гнев не наврши; јер ће се извршити оно што је одређено. Данило 11:36.

1844. била је крај „последњег“ гнева:

И рече: Ево, обзнанићу ти шта ће бити на крају гнева; јер ће о одређеном времену доћи крај. Данило 8:19.

Прва употреба речи „час“ у четвртом поглављу Књиге пророка Данила представља 1798. годину; која је била крај „првог“ дела Божјег негодовања у трајању од „седам времена“ против северног царства Израилјевог; долазак поруке првог анђела у време краја; и завршетак Навуходоносорових „седам времена“ на „крају дана“.

Друга употреба речи „час“, у четвртом поглављу Данила, представља 1844. годину; која је била крај „последњег“ гнева у трајању од „седам времена“ против јужног царства Јуде. То је уједно био и долазак истражног суда, као и Навуходоносоров лични суд.

Прво поглавље утврђује историју процеса испитивања у три корака и означава оснажење поруке првог анђела 11. августа 1840. Четврто поглавље представља долазак поруке првог анђела у време краја 1798. године и треба да буде положено преко првог поглавља. Четврто

поглавље наглашава поруку првог анђела и његово упозорење о приближавајућем суду, и означава 22. октобар 1844. и долазак поруке трећег анђела.

Заједно они представљају почетак не само адвентизма, него и Сједињених Држава. Прва три поглавља такође се баве историјом на крају адвентизма и крајем Сједињених Држава. Пето поглавље, као и сведочанство Валтасара, такође је у складу с та прва три поглавља.

Прво поглавље, усклађено са четвртим поглављем, представља покрет првог анђела и историју времена када је књига пророка Данила била отпечаћена у време краја, 1798. године. Порука која је тада била отпечаћена симболички је представљена визијом реке Улај, која представља умножење знања садржаног у седмом, осмом и деветом поглављу Данила.

Треће године царовања цара Валтазара показа ми се виђење, мени Данилу, после онога које ми се прво показало. И видех у виђењу; и догоди се, кад видех, да бејаш у Сузи, у двору, који је у покрајини Елам; и видех у виђењу, и бејаш крај реке Улаја. Данило 8:1, 2.

Прва до трећа поглавља, усклађена са петим поглављем, представљају покрет трећег анђела и историју времена када је књига пророка Данила била распечаћена 1989. године. Порука која је тада била распечаћена симболизована је визијом реке Хидекел, која представља умножавање знања садржаног у десетом, једанаестом и дванаестом поглављу.

А двадесет и четвртога дана првога месеца, када бејаш крај велике реке, која је Хидекел. Данило 10:4.

Наставићемо наше разматрање линије Навуходоносора и Валтазара у следећем чланку.

„Постоји потреба за много приснијим проучавањем Речи Божје. Нарочито Данилу и Откривењу треба посветити пажњу као никада раније у историји нашег дела. Можда ћемо у неким правцима имати мање да кажемо у погледу римске силе и папства, али треба да скренемо пажњу на оно што су пророци и апостоли написали под надахнућем Духа Божјег. Свети Дух је тако уобличио ствари, како у давању пророштва тако и у приказаним догађајима, да поучи да људски чинилац треба да остане ван видокруга, сакривен у Христу, а да Господ Бог небески и Његов закон буду узвишени.“

„Читајте књигу пророка Данила. Призовите, тачку по тачку, историју царстава која су тамо представљена. Посматрајте државнике, већа, моћне војске, и видите како је Бог деловао да понизи охолост људи и људску славу обори у прах. Само је Бог представљен као велики. У виђењу пророка Он се види како обара једног моћног владара и поставља другог. Он се открива као Владар васионе, који ће ускоро успоставити Своје вечно царство — Стари данима, живи Бог, Извор сваке мудрости, Управитељ садашњости, Откривалац будућности. Читајте и разумејте како је човек ништаван, како је слаб, како је краткотрајан, како је склон заблуди, како је крив, када уздиже душу своју ка таштини.“

„Свети Дух нас кроз Исаију упућује на Бога, живог Бога, као на главни предмет пажње — на Бога онако како је откривен у Христу. ‘Јер нам се роди дете, син нам се даде; и власт ће бити на рамену Његову; и име ће Му бити: Дивни, Саветник, Бог силни, Отац

вечни, Кнез мира' [Исаија 9:6].“

„Светлост коју је Данило примио непосредно од Бога дата је нарочито за ове последње дане. Виђења која је гледао на обалама Улаја и Хидекела, великих река Синара, сада су у процесу испуњења, и сви догађаји који су проречени ускоро ће се збити.

„Размотрите околности јеврејског народа у време када су дата Данилова пророштва. Израилјци су били у ропству, њихов храм је био разрушен, а храмска служба обустављена. Њихова религија била је усредсређена на обреде жртвеног система. Спољашњим облицима придавали су пресудан значај, док су изгубили дух правог богослужења. Њихове службе биле су искварене предањима и обичајима незнабоштва, и у вршењу жртвених обреда нису гледали даље од сенке ка суштини. Нису препознали Христа, праву жртву за грехе људи. Господ је деловао да народ одведе у ропство и да обустави службе у храму, како спољашњи обреди не би постали сав збир њихове религије. Њихова начела и пракса морали су бити очишћени од незнабоштва. Обредна служба престала је да би се оживела служба срца. Спољашња слава била је уклоњена да би се открило оно што је духовно.“ Manuscript Releases, volume 16, 333, 334.